

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/272/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713204647
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5713204647.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Romana Tichého v právnej veci navrhovateľky: Q. H., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX/XX, Q., proti odporcovi: V. H., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX/XX, Q., o rozvod manželstva, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5C/49/2013-44 zo dňa 30. mája 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo účastníkov, ktoré uzatvorili dňa 29.10.1983 na Miestnom národnom výbore Belá - Dulice. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nemožno očakávať zlepšenie ich vzájomných vzťahov, ani obnovenie manželského spolužitia. Účastníci síce bývajú v jednom byte, avšak spolu minimálne komunikujú a spoločnú domácnosť ani nevedú. Odporca na úhradu nákladov prispieva sporadicky, pokiaľ si brigádnicky zarobí finančné prostriedky, s navrhovateľkou viac ako tri roky spolu intímne nežijú. Na základe týchto zistení okresný súd ustálil splnenie zákonných podmienok pre rozvod manželstva účastníkov. O trovách konania rozhodol podľa § 144 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorým sa domáhal jeho zmeny tak, že žalobný návrh navrhovateľky na rozvod manželstva bude zamietnutý. Uviedol, že má snahu nájsť si stabilnú prácu, ktorá bude prospešná pre neho a pre rodinu, nie iba brigádnicky získavať finančné prostriedky. Ďalej uviedol, že známosť navrhovateľky s pánom I. určitým spôsobom ovplyvnila ich spoločný život. Podľa jeho názoru došlo zo strany tohto pána k navádzaniu navrhovateľky na podanie návrhu na rozvod manželstva. Obvinenia, ktoré uvádzala na jeho osobu sú nepravdivé a s týmito nesúhlasí. Rovnako nesúhlasí s vyjadrením syna V. pred okresným súdom, že pre ich rodinnú situáciu je najlepší rozvod účastníkov.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti/argumenty. Zároveň v tomto smere prihliadol na konkrétne námietky odvolateľa.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej „ZoR“) súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

V citovanom ustanovení § 23 ZoR uvádza všeobecnú hmotnoprávnu podmienku rozvodu manželstva, ktorou je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva a zároveň neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spoluzitia.

Prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal posúdením splnenia vyššie uvedených zákonných podmienok. Jeho skutkové zistenia o tom, že účastníci síce bývajú v jednom byte, avšak ich komunikácia je minimálna, spoločne nehospodária, ani spoločne dlhší čas intímne nežijú, neboli zo strany odporcu v podanom odvolaní rozporované. Navrhovateľka vyjadrila jednoznačne svoju vôľu nezotrvať naďalej v manželskom zväzku s odporcom. Odporca na pojednávaní pred prvostupňovým súdom sám uviedol, že pokiaľ s ním navrhovateľka nechce byť, táto okolnosť mu nevádi, ale rozvádzať sa nechce. Nesúhlas odporcu z rozvodom manželstva v takejto situácii považuje odvolací súd za nedôvodný. Netvrdil, dokonca ani zo zistení prvostupňového súdu nevyplýva, že by navrhovateľka svoj odmietavý postoj zmenila, prípadne, že by sa ich vzájomné manželské spoluzitie obnovilo. Krajský súd vzhľadom na uvedenú situáciu rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Okresný súd vecne správne rozhodol i o náhrade trov prvostupňového konania, preto aj v tejto časti jeho rozhodnutie potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 144 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.